

F. t. l. om forurennet jord

grænser for afslutning af kortlægningen af nærmere bestemte arealtyper.

Til § 16

Der foreslås med bestemmelserne i § 16, stk. 1 og 2, at der ikke skal være klageadgang for amtsrådets og kommunalbestyrelsens beslutninger og afgørelser i medfør af kapitlet om kortlægning m.v.

Der er tale om en videreførelse af samme princip, som har været gældende på området siden vedtagelsen af kemikalieaffaldsdepotloven i 1983, der i § 17 bestemte, at afgørelser efter loven ikke kunne påklages. Der var tale om afgørelser om registrering, undersøgelser og oprydninger samt i visse tilfælde om ekspropriation eller om benyttelse af vandforsyningsanlæg.

Den manglende klageadgang på området blev videreført da kemikalieaffaldsdepotloven blev ændret til affaldsdepotloven i 1990, og kom også til at gælde for det samtidigt indførte krav om tilladelse til byggeri og ændret anvendelse.

Ved den efterfølgende uddelegering af opgaver inden for visse brancher til amtsrådene og senest ved ændringen af affaldsdepotloven i 1996, hvor alle opgaver, der hidtil havde ligget i Miljøstyrelsen, blev udlagt til amtsrådene blev et-instansprincippet bekræftet og den manglende klageadgang på området blev fastholdt.

Jordforureningsudvalget foreslog i sin betænkning fra 1996, at man som hidtil ikke indførte nogen generel klageadgang over kortlægningen. Derimod foreslog udvalget en særlig bestemmelse om en adgang for ejeren til efterfølgende ved fremsendelse af nye oplysninger at få revurderet afgørelsen om kortlægning i amtsrådet. Denne afgørelse skulle kunne påklages. Det blev derudover foreslået som noget nyt, at i sager om nybyggeri og ændret anvendelse og om det af udvalget foreslåede forbud mod anvendelse af kælderarealer, skulle afgørelser kunne påklages. Udvalgets forslag om påbudt handlepligt til imødegåelse af miljøproblemer fandtes derimod ikke at begrunde klageadgang.

I forbindelse med nærværende lovforslag, der foreslår en noget anden opbygning af den offentlige indsats på området end Jordforureningsudvalgets forslag, er spørgsmålet om klageadgang igen taget op til overvejelse. I givet fald vil ud over grundejere også kommunen, vandindvindingselskaber og andre kunne være klageberettiget, jf. § 82. I vurderingen indgår også en afvejning af de interesser, der i realiteten vil kunne varetages ved en klageordning i forhold til situationen, hvor der som i dag ikke foreligger en klagemulighed på området.

Det vurderes i overensstemmelse med holdningen, der lå bag udlægningen af alle opgaver til endelig afgørelse til amterne med affaldsdepotlovens ændring i 1996, at der er tilvejebragt en praksis efter gældende lovgivning, som overordnet set har fundet en hensigtsmæssig afbalancering af de såvel private som offentlige interesser og hensyn, der skal varetages ved kortlægning m.v. i forbindelse med en imødegåelse af risikoen ved jordforurening. De samme interesser og hensyn gør sig gældende ved de nu foreslåede bestemmelser.

Det tages herved i betragtning, at afgørelserne i kapitel 2, både vedrørende kortlægning og ændret anvendelse og handlepligt, i vid udstrækning hviler på konstatering af faktiske, miljømæssige, geologiske, hydrogeologiske og geografiske lokale forhold, der gælder for det enkelte areal.

Afgørelser om kortlægning på baggrund af sådanne lokalt sammenhængende tekniske forhold findes at udgøre et mindre egnet klage tema til videre vurdering i en klagesagsbehandling.

Det er netop med forslagens udlægning af kortlægningskompetencen tanken, at det er det enkelte amtsråd, der som hidtil selv træffer beslutning om, fastlægger og gennemfører en samlet løsningen af kortlægningsopgaven i amtet. En endelig afgørelse om kortlægning kan være en afgørende forudsætning for at kunne gennemføre en eventuelt hastende offentlig oprydningsindsats, bl.a. til sikring af grundvandet, jf. kapitel 3.

Der findes i den forbindelse ikke afgørende begrundelse for at en efterfølgende stillingtagen til en allerede kortlagt grund på baggrund af ny viden eller efter en oprydning særskilt skulle kunne påklages, jf. nedenfor om § 13. Miljøstyrelsen forventer at udarbejde en vejledning om kortlægningen i forbindelse med lovforslagets ikrafttrædelse.

Afgørelser om vilkår for ændret anvendelse (efter gældende lov kaldet frigivelse) på baggrund af de tekniske forhold på stedet sammenholdt med den ønskede ændring findes som hidtil at kunne afgøres endeligt af amtsrådet som første kompetente myndighed. Vurderingen heraf begrundes i samme holdning, som begrundede, at opgaven har været placeret i amtsrådene siden uddelegering til disse. Som ovenfor nævnt, først for sager inden for udvalgte brancher og siden for alle sager, hvilket skete ved ændringen af affaldsdepotloven i 1996. Uddelegeringen havde bl.a. til formål, at de enkelte amtsråd skulle kunne træffe hurtige endelige afgørelser i sådanne sager i koordinering med den indsats amtsrådet selv står for på området.